

(پۆمپۆ و جولیت) ی فازل جاف: کیلکردنه وه به لای

خۆشه و یستیدا، له یاریه کی میتاشانۆیدا

عهواد عهلی (۱)

له عه ره بیه وه: لوقمان باپیر

که م کردبووه وه، بگره سه رباری ئه وه ش نه ریته
باوه کانی شانتۆی شه کسپیری پاراستبوو.

ناوه رو که هه قایه تیه که

بیگومان، ناوه رو که هه قایه تیه که ی «پۆمپۆ و
جولیت» لای هه موو ئه و که سانه ی دنیا ئاشنایه
که گرنگی به شانتۆ ده دن. ئه و کاره هونه رییانه ی
به شیکیان له و شانتۆیه وه رگرتووه، یان تیمه ی
کاره کانیان له و شانتۆیه وه رگرتووه، یان له ژیر
کاریگه ریییدا بووینه، به درێژایی چوار سده و به
جۆره کانی هونه ریش، هه ر به رده وامن «نواندنی
شانتۆیه، سه ما، شانتۆی گۆرانی، هونه ری شیوه کاری
و سینه مایی». ئه و کارانه ش به تێپوانینی جیاواز
و شیوازی کلاسیکی و نوێخوازی و ئه زموونگه ری و
به گویره ی تێپوانینی به ره مه پنه ر و ده ره پنه ران
جیبه جی کران، جا ئه گه ر ئه وه نیشانه ی شتیکیش
بی، ئه وه نیشانه ی سه رکه وتنی شانتۆگه ریه که یه و
ده یسه لمینن هه رچه ندی دنیا ش بگۆرێ، سروشتی
مرووف ناگۆرێ، تا ئیستاش پۆمانسییه ت کاری
تیده کات، مملانی و دوزمندی نیوان ده سته و

له سه رچلپیه کدا، که بی سه ره پۆیه نییه،
(دوکتۆر فازل جاف) ی ده ره پنه ر و راهینه ر و
توێژه ر، شانتۆگه ری «پۆمپۆ و جولیت» ی، که
تۆماس میلگرینی نووسه ری سویدی له ده قه که ی
ولیه م شه کسپیری ئاماده کردووه، ته رجه مه ی کوردی
کردووه و به به شداری ژماره یه ک مامۆستای
په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی سلیمانی و ژماره یه ک
قوتابیش، بۆ تپه ی شانتۆیه ئاراراتی ده ره پنه ر و
به خه رجیدانی دامه زراوه ی پۆشنبیری و خیره خوازی
«که ریمی ئه له که»، له سه ر شانتۆی پۆشنبیری، له
سلیمانی پیشکه شی کرد. نواندنه که ییش، یازده پۆزی
خایاند و ده شکر، به ئاماده بوونی جه ماوه ریکی
نموونه یی و پابه ند له وه رگرتندا، مانگیک به رده وام
بی، ئاخه ر من له کاتی دیتنی نواندنه که، له پۆزی
ده یه م، به درێژایی ماوه ی پیشکه شکردنی شانتۆیه که
«سه عاتیک و چل ده قیقه» گویم له سه رته و
خورته یه کیش نه بوو.

بیگومان، ئاماده کردنه که ده قه په سه نه که ی شه کسپیری
چر کردبووه وه و بی ئه وه ی پروداوه کانی شانتۆگه ریه که،
یان تیمه ی شانتۆیه که لاسه نگ بکا، که سایه تیه کانی

د. فازل جاف

شاره. کچه و کوږه سرنجان دهگورنه وه، نه و جا سلاو له په کدی دهکهن و دهست به قسان دهکهن. له چهند چرکه په کی که مدا، ئیدی هر دووکیان هسست به بوونی خه لکه که ناکهن و دهکهنه دنیایه کی تاییهت به خو بیان، درکیش به وه دهکهن نه وه ی کویان دهکاته وه خو شه ویستییه قول که و چاره نووسه هاویه شه که یه، به لام «تییولیت»، «که شقان خزر پوله که ی گتپراوه» ناموزای «جولیت»، به وه ده زانی «پومیو» ی کوپی خانه واده نیاره کیان له ناهه نگه که یه، ئیدی ده یه وی بی کوژی، که چی لورد «کاپولیت» ی باوکی «جولیت»، «که مال عه لی پوله که ی ده گتپری» پی لی ده گری، نه وه کا شه پیک له ماله که ی و به به رچاوی ناماده بووانه وه، که له گه وره کانی خه لکه که ن، پووبدا، ئیدی هر دوو ناشقه هرزه کاره که لای په نجه ره ی کوشکه که یه کدی ده بینن و بریاری زه ماوهند ده دن و له وه شدا سرده که ون که پوژی دواتری به دزییه وه ماره برین بکن و نه وه ش له سهر دهستی «لورنر» ی که شیش «هونه ر حه سن پوله که ی ده گتپری» ده کری.

شه پکی شمشیربازی، سهرترنجانی، له نیوان «مه رکیشی» ی هاوپی نازیزی پومیو و «محمده

تاقمه جیاوازه کانی خه لک له هه موو جییه کی دنیاش کاریگه ریبان له سهر مروف هیه. ده لین ژماره ی نه و فیلمه نوقلیانیه ی له و شانوییه وهرگیراون له سهد فیلمی بواردوه و توپیرایه کانیش بیست و چوار دانهن و پتر له ده نواندنی بالییشی لی وهرگیراوه، به ناوبانگترین بالییشیان نه و بالییه یه که برؤکوفیه فی موزیسیانی پوسی دایناوه، به لام به ناوبانگترین سیمفونیا له و شانوییه وهرگیرایی، (چایکوفسکی) ی موزیسیان دایناوه. (فازل جاف) ی دهرهینه ریش، سهریاری هندیک برگیه ی سهمفونیاکانی موزارت و چوستاکوویچ له دیمه نه کانی سه ما و سهرترنجانی (۲) و موسیقای وینه یی، زور وه ستایانه چندان برگیه ی نه و دوو کاره ی به کارهیتاوه.

پووداوه کانی شاتوگه ریبه که له سده ی چوارده، یان پازده ی شاری «فیرونا» ی ئیتالی له گه پدایه، که مملانیته کی توندی نیوان دوو خانه واده ی به ناوبانگی تیدا به رپایه، نه وانیش خانه واده ی «مونتگیو» و «کاپولیت» ن. لویکی هرزه کاری خانه واده ی «مونتگیو» ی ته من شازده سالی ناوی «رومیو» یه «په وه ند نه حمده پوله که ی ده گتپرا» به خودا راده په رموی و به هاوپییه تی «بینفولیو» ی هاوپی به خو و به دوو ماسکی له به ریان کردوه، به دزییه وه ده چیته ناهه نگیکی خانه واده ی «کاپولیت» ی نیاری خانه واده که ی کوپه ی سازیان کردوه. بو نه وه ش چوه تا چاو له ناو کچه شوخه کان بگتپری و دانه یه کیان هه لبرتری تا خو شه ویستی «پوزالین» ی له بیر بباته وه، ئیدی به پیکه وت چاوی ده که ویته سهر «جولیت» ی کچی لورد «کاپولیت» ی ته منی سیزده به هاره «تیشوو نامیق پوله که ی گتپراوه»، که خانه واده که ی پلانی نه وه ی بو داده نیتن شوو به کونت «پاریس» بکا «شانیار حه مه هوشمن پوله که ی گتپراوه»، که له خانه واده ی فرمانپه وای

ھۆشيار پۇلەكەي دەگىپى» تىبۇلىت پوودەدا. كە پۇمىۋ ھەول دەدا لىنەگەپى برادەرەكەي ئەو شەرە بكا، تىبۇلىت ھەلەكە دەقۇزىتەو ە شمشىرىك لە ھەركىشىۋ دەدا و لە باوھشى پۇمىۋ گيان دەسپىرى. پۇمىۋ لەو كارە سەرسام دەبى، ئىدى مەيدان لە تىبۇلىت دەگرى و دواي شەپىكى گەرم و گران دەيكوزى.

لە ئەنجامى ئەوھشدا، فەرمانرەواي شار، يان والى « كۆلى ھەسەن پۇلەكەي دەگىپى»، فەرمان دەكا پۇمىۋ شارىدەر بگرى و دورىخىتەو، بەلام لورىنرۆي كەشيش پلانكى ئالۆز بۇ جولىت پىشنيار دەكا تا بگاتە لاي خۇشەويستەكەي، ئەويش ئەويە جولىت دەرمانىكى بېھۆشكەرى ئەوتۇ بخوا بۇ ماوھىكى ديارىكراو وىزانن مردووه، تا بەو كارەش بەبووك بردنى بۇ كۆنت ھەلەوھشەتەو ە سەرنەگرى، بەلام كە ناكرى نامەيەكى كەشيشەكە بگەيەنرۆتە دەست پۇمىۋ، ئىدى پلانەكە شكست دەخوا، ئەودەمى كارەكەش ئالۆزتر دەبى كە «بەلتەزار»ى خزمەتكار بە پۇمىۋ دەلى جولىت مردووه، ئىدى سوئند دەخوا كە دەبى جەستەي ئەويش بە مردوويى بچىتە تەنىشت جەستەي جولىت.

كاتىكىش كۆنت دەچىتە ئەو جى تەرمى جولىتى لى پاكشاو، تا پرسەدارى خۇي راگەيەن، لەوي بەرەو پووي پۇمىۋ دەبىتەو ە دەبىتە شەپيان و پۇمىۋ دەيكوزىت، پاشانىش ژەھر دەخواتەو تا لەتەك جولىتدا بمرى. ئەوجا «لورانس»ى كەشيش دەگاتە شوئەكە ە دەبىن پۇمىۋ مردووه، جولىت لە بېھۆشىيەكەي ەئەگا دىتەو، كە دەشېن پۇمىۋ لە تەنىشتى خۇي كوشتووه، خەنجەرىك لەبەر پىشتى پۇمىۋ ھەلدەكىشى و بە توندى لە ھەناوى خۇي دەدا، لىرەدا شانۆگەرىيەكە دەگاتە چەپۇپەي تراژىدىا. دواتر، ھەمووان دىنە شوئە مەزارەكە، تا بە چاوى خۇيان ئەو كارەساتە بىبنن،

كە پووي داوھ. كەشيشەكە، ھەموو سەرىدەكەيان بۇ دەگىپىتەو، ئىدى دوو خانەوادە دوژمندارەكە ئاشت دەبنەو ە برىار دەدەن دوو پەيكەرى گەورەي زىر بۇ پۇمىۋ و جولىت دوست بگەن، تا ناويان لە شارەكەدا بە نەمرى بىنئىتەو ە تا ھەردەم لەبىريان بى، واتە دوو خانەوادەكە لەبىريان بى، كە ئەوان ھۆكارى مردنى ئەو دوو خۇشەويستە بوونە ە ئەو دووھش بوون مەلانىتى نيوان ئەو دوو خانەوادەيەيان چارەسەر كرد، لە كاتىكدا ياسا نەيتوانى ئاشتىان بگاتەو.

خستەبرى

دەكرى ئەورۇ، ئەو مەلانىتە، ەك لىكدانەوھىكە، بخىنە جى ئەو مەلانىتەيە لە نيوان لايەنە سياسى و كۆمەلگەيەكاندا ھەن «حزب ە عەشیرەت ە دەستە ە تاقمە ئىتنى ە ئايىنى ە مەزەبىيەكان»، خوئندەو ە پەخنەيەكانىشم، لە تىروانىنى پۇشنىرىيەو، بەو لايەيدا كىل دەبنەو كە ھەلبۇاردنى فازل جاف بۇ دەقى شەكسپىر، ئەو لەبرى دانان ە جىكەوتەيەي لە ھەناويدا ھەلگرتووه، چونكە كۆمەلگەي كوردىش، ەك ھەر كۆمەلگەيەكى دىكە، مەلانىت ە دژبەرىيەكانى نيوان چەندان لايەنى تىدا شەپۇلە دەكات، بۇيە پىشكەشكردى شانۆگەرىيەكە نامەيەكە ە داواي ە لانانى ئەو مەلانىتەيە دەكات ە داواش دەكات خۇشەويستى ە دۇستايەتبيان لە جى دابنرى، جا ئەو پەيكەرى (پۇمىۋ ە جولىت)ى لە سەرەوھى بەشى پىشتەوھى تەختەي شانۇدا لە دىمەنىكى زىندو كۆكردەو ە بە پەنگى شىن داپۇشرابوو، بووئووه لووتكەي ئەو نامەيە ە دىمەنەكەي «ژاك» ە «رۆز»ى بەرايى كەشتى تائانىكى فىلمە ئۆقلىتتەيەكەي بەبىر دىئانىو ە كە ھەمان ناوونىشانى كەشتىيەكەي ھەلگرتبوو، ئەو دىمەنە شانۆيەيش لەسەر ھەمان سووسە ە سۆزى ئاوازي گۇرانيەكەي سىلون دىون

بوو، به لام به همان فورم و شیوه نا. پهنگی شینیش، له هموو ئه دیمه نانه دا دریز ده بوونه وه، که پرمیو و جولیت تیاندا ژوانیان هه بوویه، ئاسوی شاتویه که ی، وهک نیشانه یه کی پهمزی سووسه ی خوشه ویستی ئاسویه کی کراوه ی ده دا، به و پهنکه داده گرت. پیچه وانه ی ئه وه ش، پهنگی سوور به ده لاله ته خویناوییه که ی، که له دیمه نه کانی سه رترنجانی و مهرگ و کوشتندا شاتوی داده گرت. شوان محمه د سه عیدی دیزاینه ری پووناکسی و جیبه جیکاری، له و کاره یدا سه رکه وتوو بووه، سه رباری ئه وه ی هۆله که له پووی ته کنیکیه وه پیویستی پووناکیه کی گونجاو و ده ستکورت، که چی شوان توانی ئه و سووسه و ئیحایانه ی ده ربخات.

به شانۆکردن و میتاشانۆ

فازل جاف، خو له قهره دانی ده رهینانه که ی بۆ «پرمیو و جولیت» له پوونایی هونه ربیه وه داپشتوو، که پیی ده گوتری «شانۆکاری»، یان «به شانۆکردن» (Theatricalization) له و چوارچۆیه شه دایه که پیی ده گوتری «میتاشانۆ» (Metatheatre)، یان «شانۆی په نگدانه وه ی». پوولت نواندنه کانی «شانۆکاری» له وه دا خو ده نوینی که ده رهیننه دووپاتی ده کاته وه شانۆ تایبه ته ندیی خو ی هیه، ئه وه ش به ئاشکرا به شانۆکردنه، نه ک به شاره وه ی، چونکه یاری ده بیته ژیرخانی نواندن. ئه و شانۆکاری به ش له گه ل «میتاشانۆ» دا پیکدا ده چن تا وه رگر له میکانیزمه کانی ئاگادار بکاته وه، وه ک ئه زموونه کانی «شانۆ له ناو شانۆدا» و شانۆی داستانی، واته له جیاتیی ئه وه ی له ژیر ماسکیکی وه همیدا بیشاریته وه، ده یخاته سه ر شیوازی خودی یاریی شانۆیی، چونکه ئه و یارییه وه همکاری تیکده شکینی، نه ک بی و بیکاته بۆچوونییکی تایبه تی

سروشتی ئه و واقیعه زیندوووه ی وه رگر هیه تی، یان هه واله ی هه ر بۆچوونییکی میتافیزیکی دیکه ی بکات. هه ر له گه ل سه ره تای نواندنه شانۆیه که ش ئه و شیوازه ده رکه وت، ئه کته ره کان پرایده گه یه نن که ئه وان هاتوون تراژیدیای هه ردوو ئاشق، پرمیو و جولیت بنوینن.

شانۆکاریی له ئه دای جه سته یی شیوازییه وه له دیمه نه کانی سه رترنجانی و مملانی که سه نه یاره کانی یه کدی و جووله کۆریوگرافییه کاندای پوون ده بیته وه (پاهینانی گۆران سه رگه لووی)، ئه و جووله و بزواتانه له ژیر کاریگه ری جۆره په نگه پوواژییه کی مه رجیی پیمیی ئه وتۆن، وه ک مایه رهولد له پچکه شانۆیه که یدا دووپاتی ده کاته وه، جووله کان له واقیعه داده که لین. ئه و پچکه یه ی فازل جاف له پتی ئه و تیزی دوکتورایه ی ده رباره ی ئه و پچکه یه ی نووسیه، تیدا تایبه ته مند بووه، که له کتییکیدا به ناوونیشانی «فیزیای جه سته : مایه رهولد شانۆی جووله و پیم» بلوی کردوه ته وه.

سینۆگرافیا

له و شانۆیه دا، سینۆگرافیایه کی برکه یی ده ستپۆه گه روه هه بوو «دیزاینی شیراز عه زیز»، له ناویشیدا جلوه رگ «دیزاینی ئه فین غه رب»، که بۆ ژینگه ی نواندنه که گونجاو بوو، ئه و سینۆگرافیایه ش، جاریک له لای راستی شانۆ، به شی لاته نیشتی کۆشکه که ی لۆرد «کاپولیت» به رجه سته ده بی، که تیدا ئه و بانیزه یه ده رده که وی پرمیو پیدای هه لده گه پتی و ئه و په نجه ره یه ش که جولیت تیدا ده رده که وی. جاریکی دیکه ش، له به شی به رانه ری به رجه سته ده بی، که ئاهه نگ و دیمه نه کانی تایبه ت به خانه واده ی (جولیت) تیدا به پۆه ده چی. له لای چه پیش برکه ی مال، یان خه لوه تگه ی (لۆرانس) که شیش هیه. له هه موو دیمه نه کانی،

له و فزایه دا بهرپوه ده چن، نه کتیره کان به نواندنیکي شاتویی و له بهر ده م وهرگران پیکهاته کانی دیکوره که ده جوولینن و ده یانگویننه وه جیی دیکه، هه رچی ناوه راستی شاتویی، بو ئه و دیمه نانه ته رخان کراوه، که له شه قام و گورستان بهرپوه ده چن. له کورتاییشدا، جاریکي دیکه پیاده کردنی «میتاشاتو» له سه زاری نه کتیره کان دووپات ده کرتیه وه، نه وه ش کاتی پیش سلو کردن، بو ده رخستنی شیوازی یاری نواندنه که ی گرتبووه وه و قولبوونه وه یه ک بوو بو شکاندنی وه همکاری، نه کتیره کان له سه زاری شاتو دابه ش ده بن.

نواندن

زوبه ی نه کتیره کان، له نواندنی که سایه تیه کان و تیگه یشتنی په هه نده کانیان، له ژیر پوشتنایی نه و پچکه مه رجیبه ی ده رهینه ر پشتی پی به ستبوو، نارامیان پیوه دیار بوو. تویشوو نامیق، له نواندنی پوولی که سایه تیی (جولیت) دا لیورپیژی ناسکی و پومانسیه ت بوو، په وه ند نه حمه دیش به جورئه ت و توندوتوولی خو شه ویستیه کلپه سه ندوو ه که ی بوو، و (که مال علی) ییش عه قلانییه کی توندی پوولی لورد کاپولیت بوو، هیرو سه باحی له جووله و نامازه کانی پوولی دایکی (جولیت) دا ناماده بییه کی ئوروستوکراتیی هه بوو، شاناز محمه دی پوولی دایه نی هه بوو، قولی و هه مه جویری شیرینکاری پیوه دیار بوو. هونه ر حه سه ن، له نواندنی پوولی لورنژی که شیشدا، سه نگین و دانا بوو. نه کتیره کانی دیکه ییش که پوولی که سایه تیه ناسراوه کانیان به ناو بینیه : شقان خزر «تیپالت»، کولی حه سه ن « والی» ژیلوان لوقمان «بنفیلیو» محمه د هوشیار «مه رکیشیو»، شانیار حه مه هوشمه ن «باریس»، گوران عوسمان «باوکی پومیو» شاتو وسوو «دایکی پومیو»، له گه ل نه و نه کتیره رانه ی دیکه ی

پوولی کورس و که سایه تیی لاهه کی سه ر به هه ردوو خانه واده که یان دیتوو : کامو به رزان، پافین علی پابیار، سان عه به ره ش، مریم زیاد، مه یسه م زیاد، لاری قه زاز، مریم سه ردار و نانی ئاودیر.

به هره ی نه و نه کتیره رانه هاریکاری پیشکه شکردنی شاتویی کی وردبوون، به سه رکرده تیی ده رهینه ریکی خاوه ن توانایی و شاره زاییه کی پر زانیاری و پراکتیکی نواندنی شاتویی و خاوه ن خه یالیکي به برشت و تیپوانینیکي فیکری و هونه ری هارواوازی گیانی سه رده م و دینامیکیه کانی مملانییه کان و نه و گورانکارییه ی بهرپوه ی ده بن. دینامیکیه کی، بی له بهرگرتنه وه، له پووی سووسه کردنه وه به سه ر واقیعه ا کراوه ته وه. دیسان ده یلیمه وه، نه و تاقیکردنه وه یه ی له ده رهینه نانی ده قیکی شه کسپیر «پومیو و جولیت»، سه رچلییه که و خالی نییه له سه ره پویکردن له گه ل ۲۲ نه کتیره ی نیر و می پیسه گه ر و چاوه رانیی دواپوژیکی باشیان لی ده کرئ، پرؤفه و راهینان له گه لیاندا سی مانگی خایاندوه، تیمیکی ته کنیکی گه وره ش، که سه رکرده تیی کردنیان له بارودوخیکی، به لانی که م ده کرئ بلین پر ته نگزه یه، ئاسان نییه، به لام هه موو نه وانه بازووی (فازل جاف) یان شل نه کرد و مله کردنیان لواز نه کرد، نواندنیکي شهنگی له پووی جوانی و ده لاله ته وه پیشکه ش کرد، که ده بیته نیشانه یه کی پووشن و جیاکه ره وه له توماری شاتوی کوردیدا.

په راویز:

(۱) په خنه گرئکی شاتویی عیراقیه .

(۲) سه رترنجانی: شمشیر بازی، شه ره شیر.

سه چاوه:

مجلة كوردستان بالعربي، العدد ۶ / أغسطس ۲۰۲۴، اربيل، كوردستان العراق.